

Adriaan Seelen

Rijen, 1952 | woont en werkt in Rijen | Academie voor Beeldende Kunsten St. Joost Breda (1975-1978) | Steenhouwersopleiding Utrecht (1978) | Academie voor Beeldende Vorming Tilburg (1981-1985) | www.beeldensite.nl/adriaan-seelen/

De beelden van Adriaan Seelen ontstaan vanuit concepten en zelden vanuit het materiaal, de steen. "Meestal ga ik aan de hand van een strak plan aan het werk. Daarbij wil ik niets aan het toeval overlaten. Al was het alleen maar omdat er met een steen nooit een weg terug is.

Je moet het zien als een schaakwedstrijd waarbij je een aantal zetten vooraf probeert te overzien. Pas sinds de laatste jaren word ik wat losser en geef ik het toeval wat meer ruimte in mijn werk.

Daarin probeer ik een zo groot mogelijk contrast te bereiken door de traditionele bewerking van de steen te combineren met de high-end afwerking met parelmoerlakken.

Dat is dus een concept: het oeroude en traditionele bewerken van de steen combineren met eigentijdse invloeden. Ontdekken dat deze traditionele kunstdiscipline nog lang niet is uitgeput."

Voor de beelden in deze tentoonstelling grijpt Seelen terug op de rijke ervaring die hij als restauratiebeeldhouwer heeft opgedaan. Een ode aan de gotische bouwkunst, een zuil, de overgang van een vierkant grondvlak naar een cilindrische vorm. Maar nu in de hoedanigheid van een beeld.

Het beeld *Emty Spasces III* is te zien als een voorstudie voor de drie kleinere werken die binnen te zien zijn.

Adriaan Seelen, *Morgan I*, 2025; hardsteen, gepolychromeerd; h. 45 x 25 x 17 cm

Adriaan Seelen

Adriaan Seelen, *Empty Spaces III*, 2009; euville / zwart marmer; h.200 cm

Johan Sietzema

Leeuwarden, 1953 | woont en werkt in Gouda | Academie van Beeldende Kunsten Rotterdam (Tekenen, Grafiek, Schilderen, Ontwerpen, 1972-1976) | Hogeschool voor de Kunsten Utrecht (Docent eerste graads, 1992-1995) | www.johansietzema.nl

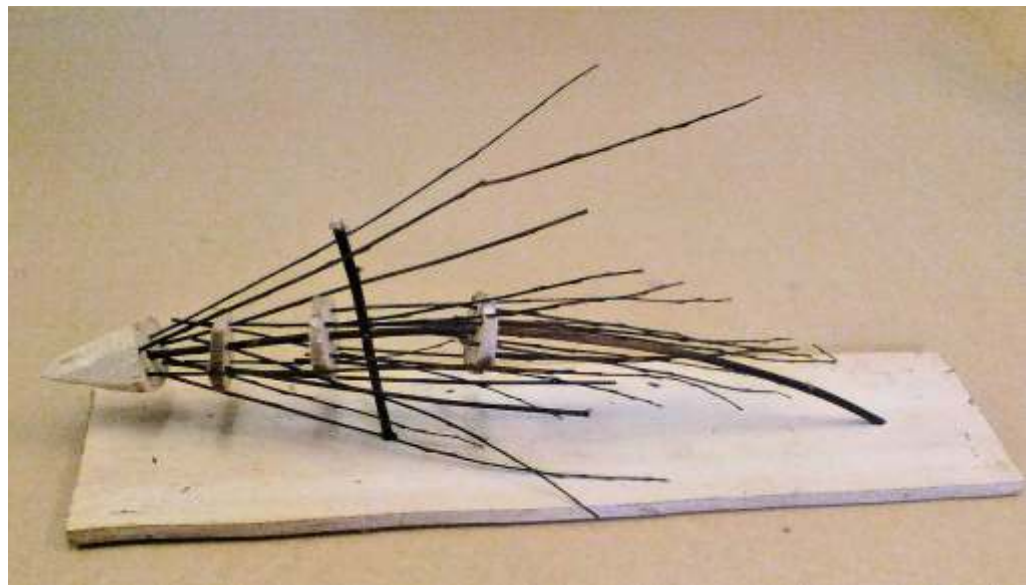
De relatie tussen mens en natuur is het bindende element in het werk van Johan Sietzema. Hij bouwt en construeert met de middelen die het landschap hem aanreikt. Takken, twijgen en leem worden met behulp van ambachtelijke technieken bewerkt en verwerkt tot monumentale objecten. Deze objecten hebben een bijna archeologisch karakter, waardoor ze doen denken aan resten uit een prehistorisch tijdperk. Hij stapelt, schraagt en vlecht natuurlijke materialen tot bijvoorbeeld bouwsels die reconstructies lijken van primitieve woonvormen. Johan werkt altijd op de plaats van de opdracht. Hij maakt zoveel mogelijk gebruik van takken en grond uit de omgeving of hij gebruikt wilgentenen die hij laat groeien op zijn eigen stukje grond.

Het bouwen is dus plaatsgebonden en omdat hij werkt met vergankelijke materialen zijn ze veelal tijdelijk van aard.

De gedachte dat het materiaal na gebruik weer terugkeert tot zijn oorspronkelijke staat spreekt hem zeer aan.

Zijn werken zijn vaak bouwsels en groeisels. Johan wil in eerste instantie de relatie tussen mens en natuur benadrukken, waarbij het landschap als drager van ons verleden geldt. Een van de centrale thema's in zijn werk is de verwijzing naar de geschiedenis van het landschap waar hij

werkt en de sporen die mensen daarin hebben achtergelaten. De projecten kunnen omschreven worden als een confrontatie tussen materiaal, het landschap en de kunstenaar, waarbij verwondering, eenvoud en herhaling essentiële begrippen zijn. Altijd krijgt het zoeken en uitbeelden van het bijzondere in het gewone zijn aandacht. Hoewel Sietzema de oude ambachtelijke technieken als uitgangspunt neemt, verandert hij deze wel, omdat hij nieuwe elementen wil toevoegen aan eeuwenoude ambachten. Vroeger waren zijn werken fragmenten, delen en/of details. In de laatste werken komen delen weer samen en vormen totaalbeelden, landschappen en bouwsels, waarbij het meest opvallende is dat er meer wordt weggelaten dan samengevoegd.

Johan Sietzema, model voor het beeld *Visch*, 2023; hout, wilgenteen; h. 32 x 61 x 20 cm.
In ruimte geraakt, gestoken staart, zwemt, zwalkt in lucht gelaagde steken. Geworteld in grond.
Als iets van vis opgezet

Johan Sietzema bezig met de opbouw van *Vlechtvogel*, 2023.
Foto Gerrit Ghelings

Johan Sietzema, *Insite*, 2025-2026; ontwerpschetsen voor een folly; houten lijst 77 x 52 cm

Ron van de Ven

Maastricht, 1956 | woont en werkt in Tilburg | Academie voor Beeldende Kunsten St. Joost Breda (Monumentale Vormgeving en Schilderen, 1978-1983) | instagram: ronvandeven.nl | www.ronvandeven.nl

Ron van de Ven maakt (monumentale) sculpturen en tweedimensionaal werk. Hij probeert in zijn werk een samenspel uit te drukken tussen kracht, kwetsbaarheid en verbondenheid, elementaire begrippen die hij terugziet in de architectuur, de natuur en het leven van de mens. Van de Ven ziet het als een uitdaging om een opdracht voor een beeld in relatie tot de plek te verbeelden. Het kunstwerk *In diepte* (1992) op de campus van de universiteit van Tilburg, het beeld *Accretio* (2004) voor het hoofdkantoor van bierbrouwer Bavaria, het beeld *Terminus* (2009) in Baarle Nassau en het beeld *De muzikant* (2015-2016) voor de gemeente Geldrop zijn werken die zijn artistieke ontwikkeling een impuls hebben gegeven.

Vrijheid in verbondenheid

Op de historische grond van Processiepark Duinendaal in Boxtel, waar ooit een buitenaltaar de gemeenschap verbond, staat nu een monument van louterend wit. *Vrijheid in verbondenheid* is ontworpen als een levende herinnering voor de jaarlijkse herdenkingen op 4 en 5 mei. Het beeld geeft zich pas werkelijk prijs in beweging. Wie om de sculptuur heen loopt, ontdekt in de vloeiende lijnen telkens nieuwe symbolen, zoals een omhelzing, de vlam van de hoop en tekens van liefde en overdracht.

De trapvormige, betonnen sokkel vormt het hart van de ceremonie. Hier worden *Memorial lights* geplaatst, die samen een krans van licht vormen tegen de verstilde achtergrond van de parkbomen. Zo wordt de herinnering letterlijk gedragen door een fundament van verbondenheid, verankerd in de letters die in de voet zijn uitgespaard. Een baken van licht en reflectie.

Met dit nieuwe kunstwerk beoogt Boxtel een blijvende en betekenisvolle plek te bieden voor het vasthouden van de herinnering aan alle Nederlandse slachtoffers van conflicten sinds 1940 en het vieren van de daaropvolgende vrijheid.

Ron van de Ven, *Vrijheid in verbondenheid*, 2026; gepolychromeerde PLM print; schaalmodel op sokkel h. 44 x 32 x 22 cm

Ron van de Ven in zijn atelier

Ron van de Ven, presentatie werk met in het midden het schaalmodel van *Vrijheid in verbondenheid* en links op sokkel een tweede versie van *Vrijheid in verbondenheid*, 2026; gepolychromeerde PLM print; h. 56 x 53 x 23 cm

Cissy van der Wel

Rotterdam, 1955 | woont en werkt in Utrecht | HKU - Hogeschool voor de Kunsten Utrecht (Ruimtelijke Vormgeving, 1985-1989) | www.cissyvanderwel.nl

Cissy van der Wel werkt sinds 1990 in steen. Het is haar favoriete materiaal: door de kracht die het van nature heeft, de zwaarte en de gedachte dat het een stuk gestolde tijd is waarmee je werkt. Ze heeft haar atelier in het creatieve complex aan de Concordiastraat 68 in Utrecht, werkt in opdracht en maakt vrij werk voor beeldentuinen en galleries.

Caroline Ruizeveld is sinds 1985 beeldhouwer in steen. Ze werkt in haar atelier bij De Nijverheid, een ateliercomplex in Utrecht en neemt deel aan steensymposia in het buitenland. Ze maakt werk in opdracht en vrij werk.

Cissy van der Wel, *Take Root*, 2021; muschelkalk; h. 270 x 120 x 120 cm. Staat in Altendorf/Bamberg, DE. Foto Michel Pagie

Caroline Ruizeveld

Jutphaas, 1964 | woont en werkt in Utrecht | HKU - Hogeschool voor de Kunsten Utrecht (Schilderen en Beeldhouwen, 1985-1990) | www.desteenbikker.nl

De Verweesde Dom stenen

Enkele jaren geleden werden Caroline Ruizeveld en Cissy van der Wel benaderd om een ontwerp te maken voor een beeld aan de Willem Armtzkade in Utrecht. Het ging om het hergebruik van bouw materiaal van de Utrechtse Domkerk, de zogenaamde *Verweesde Stenen*. Het project moest aansluiten op de reeds geplaatste verweesde beelden aan diezelfde kade. Ze bezochten Steck, de opslagplaats van de stenen, reserveerden stenen, maakten schetsen, bekeken een eventuele locatie voor het beeld en sneden kleine modellen in foam. De werkzaamheden resulteerden in een 3D-ontwerp op schaal.

Van der Wel en Ruizeveld verdiepten zich vervolgens in de historie van de Willem Armtzkade. Op die plek bevond zich ooit Het Zwarte Water. In twee aan elkaar verbonden elementen in het ontwerp kun je een boot ontdekken. De zwarte onderplaat refereert aan het Zwarte Water. Met deze elementen verwijzen de makers naar het verleden, maar met de compositie van het beeld en het hergebruik van materialen zijn ze helemaal in deze tijd aangeland. Het beeld is interactief, wat inhoudt dat het publiek kan deelnemen. Men kan erop zitten, hangen, eronderdoor lopen en erop klimmen.

Ook zien de ontwerpers onderdak voor een aantal Utrechtse bijenvolken. De kieren en hoeken van de Domstenen, evenals het materiaal kalksteen, zijn zeer geschikt om bijen te huisvesten.

Caroline Ruizeveld, *Uitkijkjurk*, 2010; Belgisch hardsteen; h. 180 x 315 x 90 cm. Staat in Hoorn aan de kust. Foto Mees Oortwijn

Cissy van der Wel. Foto Rosa Brunner

Caroline Ruizeveld. Foto Kees Oortwijn

Cissy van der Wel en Caroline Ruizeveld, *d'Homage*, 2025; verweerde kalkstenen van de Utrechtse Domtoren; h. 300 x 350 x 250 cm

Marcel van Zijp

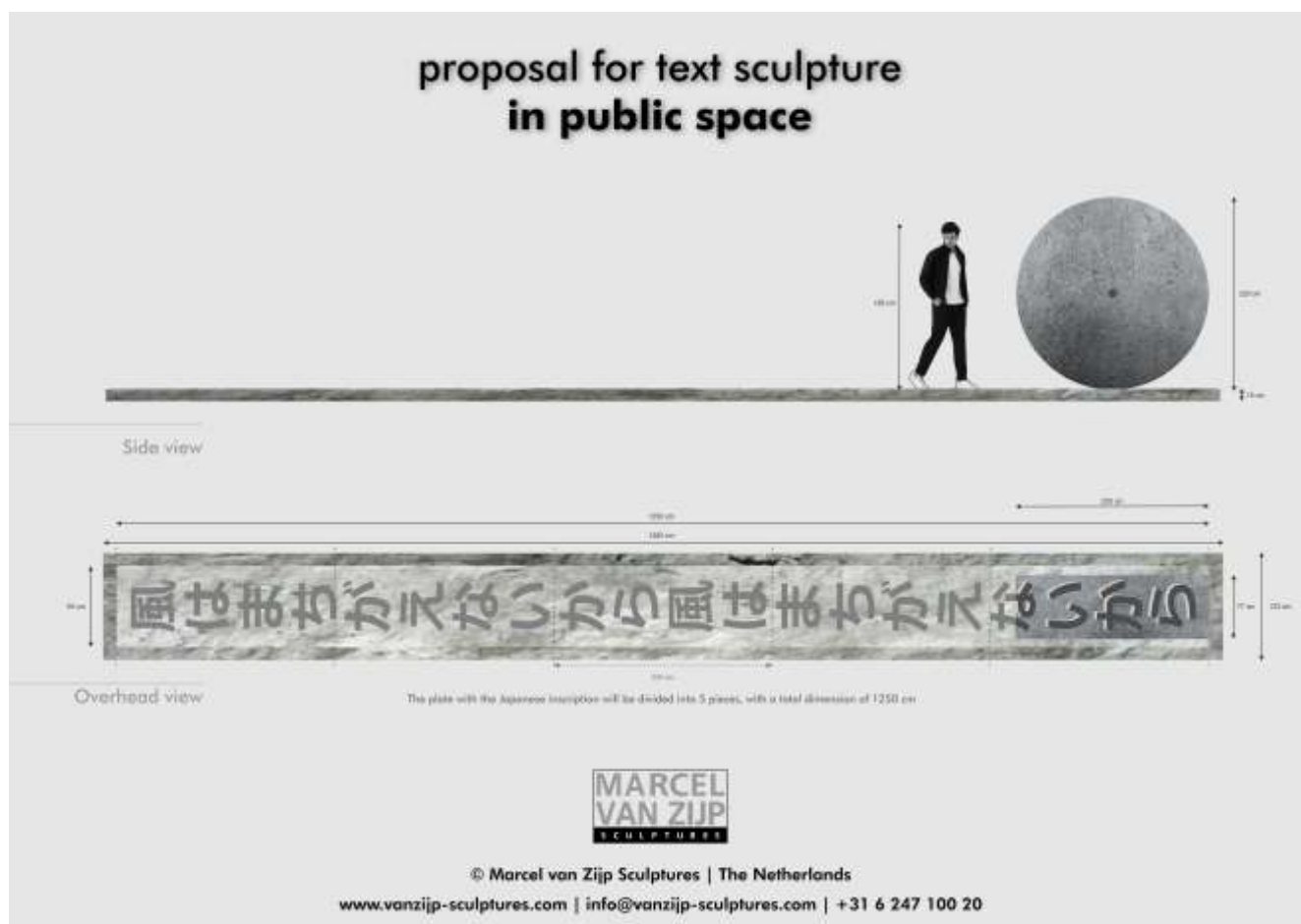
Rijswijk, 1958 | woont en werkt in Kollum | Grafische School Den Haag (1973-1976) | Vrije Academie Psychopolis Den Haag (1976-1978) | als steenbeeldhouwer autodidact | www.vanzijp.sculptures.com

Als beeldhouwer werkt Marcel van Zijp aan monumentale en ruimtelijke sculpturen die een verbinding aangaan met hun omgeving. Zijn werk ontstaat vaak vanuit taal, vorm en betekenis, waarbij tekst en sculptuur samenkomen in krachtige, ruimtelijke composities. Hij werkt voornamelijk met duurzame materialen als natuursteen, graniet en roestvast staal.

In zijn praktijk staat het ambachtelijke maakproces centraal. Van het eerste ontwerp en schaalmodel tot de uiteindelijke uitvoering op monumentaal formaat werkt hij nauwkeurig aan vorm, constructie en materiaalbehandeling. De fysieke bewerking van steen – hakken, zagen en polijsten – vormt een belangrijk onderdeel van het creatieve proces.

“Mijn sculpturen zijn bedoeld voor de openbare ruimte en worden ontworpen met oog voor duurzaamheid, veiligheid en een langdurige relatie met hun omgeving. Daarbij speelt de betekenis van een plek vaak een belangrijke rol. Naast vrij werk realiseer ik ook opdrachten en monumenten die herinnering, geschiedenis of maatschappelijke thema’s zichtbaar maken in de publieke ruimte.”

Marcel van Zijp, *Art Impression* sculptuur voor Japan, 2025

Marcel van Zijp

Marcel van Zijp, compilatie van verschillende modellen. Sommige zijn autonome werkjes. Door er een schaalfiguurtje bij te plaatsen geeft dit voor de opdrachtgever een goede indruk hoe groot het werk uitgevoerd zou kunnen worden.

Dit werkt goed voor de opdrachtgever. Het modelletje midden op het veld met ronde tekstschild met Japanse inscriptie was een van de twee opties voor de UBE Triennale Sculptuurcompetitie 2017 in Japan. "Inmiddels ben ik geselecteerd om deze tekstsculptuur in het groot uit te voeren. Het model dat uiteindelijk is uitgekozen, wijkt wel af omdat ik dit om budget-technische redenen moest aanpassen. De *Art Impression* aan de wand is de uiteindelijk geselecteerde versie"

De tentoonstelling is mede mogelijk gemaakt door:

Oude Raadhuis Raadhuisplein 1
(Ingang zijde Burgemeester de Bruiñelaan)
3331 AC Zwijndrecht

Openingstijden:
Woensdag, donderdag & zondag (13:30 - 16:30)

078-7703591
info@kunztwijndrecht.nl
www.kunztwijndrecht.nl

COLOFON

BUITEN BEELD -
kunst voor de openbare ruimte

Organisatie: Stichting Openluchtmuseum
Beeldenpark Drechtoevers Zwijndrecht
Henk van Bennekum en Bert Gort

Tentoonstelling in KunZt, Oude Raadhuis
Raadhuisplein 1, Zwijndrecht
21 mei t/m 7 juli 2026

Grafische vormgeving
Henk van Bennekum

Opmaak Druk&Print, Sliedrecht

Catalogus
Teksten aangeleverd door de kunstenaars
Redigeren teksten en eindredactie
Piet Augustijn.
Foto's aangeleverd door de kunstenaars
tenzij anders vermeld

Uitgave
Stichting Openluchtmuseum Beeldenpark Drechtoevers
Zwijndrecht, 2026
www.beeldenparkdrechtrovers.nl
www.kunztwijndrecht.nl